

32004L0001

L 7/45

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

13.1.2004.

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2004/1/EK

(2004. gada 6. janvāris),

ar ko groza Direktīvu 2002/72/EK attiecībā uz azodikarbonamīda izmantošanas pārtraukšanu par putu veidotāju vielu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 89/109/EEK (1988. gada 21. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem ⁽¹⁾, jo īpaši tās 3. pantu,

tā kā:

- (1) Komisijas Direktīvā 2002/72/EK (2002. gada 6. augusts), kas attiecas uz plastmasas materiāliem un izstrādājumiem, kuri paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem ⁽²⁾, saskaņā ar Pārtikas zinātniskās komitejas atzinumu atļauts izmantot azodikarbonamīdu par putu veidotāju vielu plastmasas materiāliem un izstrādājumiem, kam paredzēts saskarties ar pārtikas produktiem.
- (2) Azodikarbonamīds tiek izmantots par putu veidotāju vielu metāla vāciņu plastmasas starpliku ražošanai, kurus izmanto stikla burku aizvākšanai. Saskaņā ar jaunākajiem datiem porainā materiāla starpliku ražošanas laikā un aizvākoto stikla burku sterilizācijas laikā sasilstot azodikarbonamīds sadalās, veidojot semikarbazīdu (SEM).
- (3) 2003. gada 8. jūlijā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (turpmāk "Iestāde") saņēma nozares informāciju par to, ka SEM ir atrasts vairākos pārtikas produktos, kas ir stikla burkā. Konstatētais SEM saturs šajos pārtikas produktos bija dažāds (līdz 25 µg/kg), un tā lielākā koncentrācija tika konstatēta zīdaiņu barībā.
- (4) Pamatojoties uz esošajiem zinātniskajiem datiem, tostarp Iestādes neseno pētījumu rezultātiem, Ekspertu grupa jautājumos, kas saistīti ar pārtikas piedevām, aromatizētājiem, pārstrādes līdzekļiem un materiāliem, kas nonāk saskarē ar pārtiku (turpmāk "Ekspertu grupa") savā 2003. gada 1. oktobra paziņojumā secinājusi, ka lai gan SEM konstatēta vāja kancerogēna iedarbība uz laboratorijas izmēģinājumu dzīvniekiem un vāja genotoksiska iedarbība *in vitro*, pēc pašlaik pieejamajiem zinātniskajiem datiem nav iespējams izdarīt secinājumu par to, ka SEM iedarbībai uz cilvēka organismu ir vēzēdraudes risks.

- (5) *Ad hoc* ekspertu grupa, ko Iestāde īpaši izveidojusi, lai papildus izpētītu iespējamo kaitīgumu zīdaiņiem, jo tā ir patērētāju grupa, kurai varētu būt vislielākā SEM potenciālā iedarbība, rēķinot uz ķermeņa masas vienību. Izvērtējot iespējamās sekas, kādas varētu būt SEM nokļūšanai zīdaiņu barībā, ekspertu grupa pārskatījusi toksikoloģiskos aspektus, ņemot vērā arī mikrobioloģiskos un ar uzturvērtību saistītos faktorus.
- (6) 2003. gada 9. oktobrī tā paziņojusi, ka, ņemot vērā pašlaik pieejamo informāciju par SEM līmeņiem pārtikas produktos, to patēriņu un toksikoloģiju, kaitīguma risks gan bērniem, gan pieaugušajiem, kuri lieto pārtikas produktus, kas satur SEM, varētu būt ļoti mazs. Tomēr Ekspertu grupa paziņojusi, ka SEM klātbūtne zīdaiņu barībā ir nevēlama, un tā ieteikusi, ka būtu lietderīgi samazināt SEM iedarbību, tiklīdz tas būs iespējams, attīstoties tehnoloģijām.
- (7) Ņemot vērā Ekspertu grupas un *ad hoc* darba grupas apsvērumus, kā arī zinātniski neskaidros jautājumus, Kopienā pieņemtā veselības aizsardzības līmeņa nodrošināšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 ⁽³⁾ (Pārtikas aprīte) 7. pantā minēto piesardzības principu, azodikarbonamīda lietošanu būtu ieteicams pārtraukt. Līdz laikam, kamēr Kopienā jebkādā veidā iegūst pilnīgāku informāciju jautājumos, par kuriem attiecībā uz SEM tā nav pietiekama, azodikarbonamīds jāizslēdz no Kopienas līmenī pilnīgi saskaņotā tādu piedevu nepilnīgā saraksta, kuras var izmantot plastmasas materiālu un izstrādājumu ražošanai.
- (8) Komisijai ir informācija par to, ka tuvākajā laikā būs azodikarbonamīda izmantošanai būs alternatīvas. Attiecībā uz iespējamo azodikarbonamīda aizstāšanu zīdaiņu barības iepakojumam paredzētajos materiālos, lai nepasliktinātu pārtikas produktu mikrobioloģisko drošību, svarīgākais ir vispirms izpētīt un novērtēt aizvākuma hermētiskumu. Lai varētu veikt novērtējumu, ņemot vērā šādi iepakotu pārtikas produktu minimālo glabāšanas termiņu, ir jānosaka 18 mēnešus ilgs pārejas laiks.
- (9) Līdz šajā direktīvā noteiktā īstenošanas termiņa beigām attiecībā uz materiāliem un izstrādājumiem, kam paredzēts saskarties ar pārtikas produktiem, būtu jāpārejas pārejas laiks.

⁽¹⁾ OV L 40, 11.2.1989., 38. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 220, 15.8.2002., 18. lpp.

⁽³⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1642/2003 (OV L 245, 29.9.2002., 1. lpp.).

- (10) Paredzot šo pārejas laiku, jāņem vērā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu ⁽¹⁾.
- (11) Tāpēc attiecīgi jāgroza Direktīva 2002/72/EK.
- (12) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Attiecībā uz piedevu azodikarbonamīdu ar identifikācijas numuru 36640 tekstu Direktīvas 2002/72/EK III pielikuma A nodaļā 4. ailē aizstāj ar šādu tekstu:

“Izmantošanai tikai par putu veidotāju vielu. No 2005. gada 2. augusta lietot aizliegts.”

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2005. gada 2. augustam pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto aktu tekstus un minēto aktu un šīs direktīvas korelācijas tabulu.

2. Dalībvalstis 1. punktā minētās tiesību aktus piemēro no 2005. gada 2. augusta tā, lai tiktu aizliegts laist tirgū un importēt

Kopienā šajā direktīvā noteiktajām prasībām neatbilstīgus plastmasas materiālus un izstrādājumus, kam paredzēts saskarties ar pārtikas produktiem.

Tomēr materiālus un izstrādājumus, kas ražoti līdz 2005. gada 2. augustam, var turpināt laist tirgū, ja uz tiem ir norādīts uzpildīšanas datums. Uzpildīšanas datumu var aizstāt ar citu norādi, ja pēc tās var noteikt uzpildīšanas datumu. Pēc pieprasījuma ziņas par uzpildīšanas datumu jāsniedz visām iestādēm un personām, kas nodrošina šīs direktīvas prasību ievērošanu.

Pirmās un otrās daļas noteikumi neskar Direktīvas 2000/13/EK prasības.

Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2004. gada 6. janvārī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
David BYRNE

⁽¹⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/89/EEK (OV L 308, 25.11.2003., 15. lpp.).